

Arne Berggren schrijft verhalen voor adolescenten. Den ømme morderen is echter ook voor "oudere lezers" geschikt. Het werd gepubliceerd in Aschehougs Volum-reeks en over die reeks staat op de blurb van dit boek:

Ungdomstiden [...] tiden hvor verden står på hodet, mens det koker nådeløst rundt inne i hodet ditt. En tid preget av kaos Trøbbel på skolen. Kjærlighets-sorg. Bråk. Deg alene. Men, den handler også om vennskap og glede [...] Vi har fanget denne forvirringen, satt ord på den. Resultatet har blitt bråkete og roli, hektisk og tilbakeleent, kaos og kontroll, alt og ingenting.¹

De Volumreeks wil dus een afspiegeling van de werkelijkheid zijn; net zoals in de literatuur voor volwassenen worden nogal wat taboes in verband met erotiek, geweld en taalgebruik doorbroken.

Maria is zestien, een nogal lekker stuk vinden nogal wat jongens, ook al is ze natuurlijk niet helemaal tevreden over zichzelf. Ze heeft een wat ouder vriendje, Lenny en o.a. daarom is er "iemand" die zich zorgen over haar maakt. Aanvankelijk lijkt het allemaal nogal onschuldig-mysterieus, maar in het laatste derde van het boek blijft het nog wel een tijdje mysterieus maar helemaal niet meer onschuldig en wordt het duidelijk waarom er vooraan in het boek een definitie van "psychopaat" staat.

Den ømme morderen is vlot geschreven, knap in elkaar gezet, maar misschien om een moeilijk te vertalen Engels woord te gebruiken, net iets te "slick"?

In 1992 had Arne Berggren al Stillemannen met als ondertitel "Historien om et drap" gepubliceerd en daarvoor de Kritikerprisen gekregen. In de Nederlandse vertaling werd dat De Stille – "Het verhaal van een jongen die doodde uit liefde". Is de Noorse ondertitel correct:

Ærede rett, vi skal gjenoppleve et drama mellom tre unge mennesker, like under myndighetsalderen. Vi skal gjenoppleve et drama der kjærlighet og hat er drivkraften, og der tiltalte setter seg selv i en slik situasjon at han med fullt overlegg dreper to andre mennesker med kaldt blod. (25-26)²

¹ De jeugd [...] de tijd waarin de wereld op z'n kop staat, terwijl het genadeloos overkookt in je hoofd. Een tijd gekenmerkt door chaos. Problemen op school. Liefdesverdriet. Herrie. Jij alleen. Maar ook een tijd van vriendschap en vreugde [...] We hebben deze verwarring vastgegrepen, ze onder woorden gebracht. Het resultaat is lawaaierig en rustig, hectisch en relaxed, chaos en controle, alles en niets.

² Geachte rechtbank, we zullen getuige zijn van een drama tussen drie jonge volwassenen, nog net niet meerderjarig. Een drama, waarin liefde en haat de drijfveren zijn en waarin de verdachte zichzelf in een zodanige situatie manipuleert dat hij weloverwogen, in koelen bloede twee andere mensen vermoordt. (25) (vertaling Catherine Luyten)

zegt de openbare aanklager (die we dus niet mordicus moeten geloven) dan is de Nederlandse interpretatie ervan voor veel discussie vatbaar: objectief gesproken heeft de zestienjarige de moorden gepleegd nadat hij ongelooflijk veel gedronken had en nog nauwelijks wist wat hij deed. Het verhaal zelf, opgebouwd uit een combinatie van rechtbankfragmenten, flashbacks en overpeinzingen van de hoofdfiguur/moordenaar maakt niet veel duidelijker, behalve dat tieners vaak worstelen met hun seksualiteit en zich al even vaak verliezen in grootdoenerig gedrag.

Noten

Den ømme morderen

Arne Berggren, Den ømme morderen, Aschehoug (Volum), 2000, ISBN 978-82-03-24348-7

Arne Berggren, De gevoelige moordenaar, vertaald door Clementine Luijten, Amsterdam/Antwerpen (Piramide), 1996, ISBN 978-90-245-2536-5

Stillemannen : historien om et drap

Arne Berggren, Stillemannen : historien om et drap, Aschehoug (Volum), 2000, ISBN 978-82-03-24347-9

Arne Berggren, De Stille. Het verhaal van een jongen die doodde uit liefde, vertaald door Clementine Luijten, Amsterdam/Antwerpen (Piramide), 1996, ISBN 978-90-245-2612-4